

عنوان مقاله:

الگو واره های نوین در معماری معاصر کشورهای اسلامی - تحلیل و بررسی الگوواره ای معماری معاصر در کشورهای اسلامی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر مولفه های شهر اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حامد کامل نیا - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی و هنر اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر بحث بر سر گفتمان معماری معاصر اسلامی یا به تعبیر برخی دیگر معماری معاصر در کشورهای اسلامی سمت و سوهای تازه ای به خود گرفته است. شاید پیشتر تصور می شد که منظور از اینگونه عبارات یعنی تکرار صوری از شکل ها و فرم های معماری که در دوران اولیه اسلامی وجود داشته و یا تلفیق کردن آنها با ساختمان های امروزی. اما نمونه های نوین معماری در این کشورها نمایانگر نگره های جدید در این حوزه است. معماری معاصر کشورهای اسلامی نیز در سالهای اخیر دچار تحولات چشم گیری شده است. بسان تحولاتی که در از سال 2010 میلادی در ساختارهای سیاسی برخی از این کشورها صورت گرفت. جنبش های صورت گرفته در کشورهای اسلامینظیر مصر، لیبی و یمن گرفته تا مراکش و عربستان سعودی. رویکردهای معماری در کشورهای اسلامی در چهار دهه گذشته شامل: تجدید حیات گرای، بومی گرایی، رویکردهای بین المللی (مدرنیسم و پست مدرن)، منطقه گرایی و محیط گرایی بوده است. در سالهای اخیر تاکید بر عناصر تغییر شکل یافته معماری گذشته در این کشورها (مانند استفاده از هندسه پارامتریک در طرح ها) توأم با تلفیق گرایش های معماری پایدار تبدیل به دستور زبان جدیدی در معماری کشورهای اسلامی شده است. بررسی ویژگیهای معماری در نمونه های معماری معاصر کشورهای اسلامی نشان میدهند که در سالهای اخیر مولفه های قابل بازشناسی این نمونه از معماری شامل مواردی است نظیر: تاکید بر فرآیند طراحی به جای محصول معماری، استفاده از رویکردهای مشارکتی در طراحی، توجه به ویژگیهای معماری پایدار (استفاده از شاخصه های طراحی سبز در ساختمان و توجه به موضوع انرژی)، استفاده از شبکه های فضایی هندسی (پوسته پارامتریک) در فرم بیرونی بنا و تلفیق مصالح بومی با مصالح مدرن.

کلمات کلیدی:

معماری معاصر، کشورهای اسلامی، معماری اسلامی، الگوواره معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349567>

